

7 MEI 2004. — **Decreet houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft het administratief toezicht (1)**

Het Vlaams Parlement heeft aangenomen en Wij, Regering, bekrachtigen hetgeen volgt :

Decreet houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft het administratief toezicht.

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 430 van 5 augustus 1986, de wet van 5 augustus 1992 en de decreten van 17 december 1997, 19 december 1999, 14 juli 1998 en 14 maart 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Onder personeelsformatie wordt verstaan : de opsomming van de graden en de vaststelling van het aantal vol- deeltijdse betrekkingen per graad. »;

2° in het tweede lid worden de woorden « de raad voor maatschappelijk welzijn » vervangen door de woorden « het beheerscomité, bedoeld in artikel 94, § 2, »;

3° in het vierde en het achtste lid worden de woorden « de Koning » vervangen door de woorden « de Vlaamse regering »;

4° het zevende lid wordt vervangen door wat volgt :

« Voor de toepassing van het vorige lid kan de Vlaamse regering algemene regelen vaststellen waarbinnen het centrum kan handelen. »;

5° het tiende tot en met het twaalfde lid worden opgeheven.

Art. 3. In dezelfde wet wordt een artikel 42bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Artikel 42bis. § 1. Onverminderd de bevoegdheden die worden toegekend krachtens artikel 111, § 3, en in artikel 112, § 1, schorst de gouverneur, bij gemotiveerd besluit en binnen de in artikel 112bis, § 3 en § 4, bepaalde termijn, de uitvoering van de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie in de volgende gevallen :

1° als een dergelijk besluit wordt ingediend zonder dat de noodzaak daartoe voldoende wordt verantwoord op basis van een personeelsbehoeftestudie. Die personeelsbehoeftestudie bevat in ieder geval de volgende elementen :

a) de motivering en verklaring van de beoogde wijzigingen aan het personeelsbestand, waarbij onder meer de beleidsvisie of de opties van het bestuur op herkenbare wijze worden verwoord; in geval de beoogde wijziging een gevolg is van een decretales of reglementaire verplichting of erkenningsvoorwaarde volstaat de vermelding van deze verplichting als motivering;

b) de functiebeschrijvingen, die de functies onderbrengen in een welbepaald niveau en op een bepaalde plaats binnen de organisatie, en die een nauwkeurige weergave bevatten van de taakinhoud en het profiel van een functie;

c) de prestatiegegevens in de vorm van kwantitatieve en beschrijvende informatie die betekenisvol is voor de personeelsbehoefte en die betrekking heeft op het dienstverleningspakket en het niveau van de dienstverlening, het kwaliteitsniveau van de dienstverlening, de organisatieopvatting bij de dienstverlening en het taakvolume;

2° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder algemeen organogram, of, als de omvang van de organisatie dat noodzakelijk maakt, zonder deelorganogrammen per departement, afdeling en/of dienst;

3° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder dat de financiële haalbaarheid wordt aangetoond op basis van een nauwkeurige berekening van de maximale financiële gevolgen van de beslissing en van de wijze waarop het evenwicht van het budget, bedoeld in artikel 88, § 2, en van het meerjarenplan, bedoeld in artikel 88, § 1, behouden kan blijven;

4° als een dergelijk besluit personeelsfuncties bevat die de sectorale akkoorden schenden die in de bevoegde onderhandelingscomités werden gesloten.

In afwijking van het eerste lid kan de gouverneur, als de redenen die aanleiding geven tot een schorsing beperkt zijn tot een of meer welbepaalde functies, de schorsing beperken tot één of meer artikelen of onderdelen van het voorliggende besluit, op voorwaarde dat het niet-geschorste deel van het voorliggende besluit nog op verantwoorde en samenhangende wijze kan worden uitgevoerd.

§ 2. De gouverneur verstuurt zijn schorsingsbesluit naar het bevoegde orgaan van het centrum uiterlijk de laatste dag van de termijn, bedoeld in § 1, eerste lid. Hij verstuurt dezelfde dag een afschrift van zijn schorsingsbesluit naar de Vlaamse regering.

§ 3. Het bevoegde orgaan van het centrum, waarvan een besluit in zijn uitvoering werd geschorst, kan het geschorste besluit intrekken en geeft daarvan kennis aan de gouverneur.

Het kan een geschorst besluit gemotiveerd rechtvaardigen of aanpassen binnen een termijn van honderd dagen, die ingaat op de dag nadat het schorsingsbesluit van de gouverneur verstuurd werd naar het bestuur. Het stuurt dit besluit, op straffe van nietigheid van het geschorste besluit, uiterlijk op de laatste dag van die termijn naar de Vlaamse regering. Het stuurt tevens een afschrift van het besluit naar de gouverneur.

§ 4. Onverminderd de bevoegdheid tot vernietiging die haar toegekend wordt in artikel 111, § 3, en artikel 112, § 3 en § 4, vernietigt de Vlaamse regering de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie in de volgende gevallen :

1° als een dergelijk besluit wordt ingediend zonder dat de noodzaak daartoe voldoende wordt verantwoord op basis van een personeelsbehoeftestudie. Die personeelsbehoeftestudie bevat in ieder geval de volgende elementen :

a) de motivering en verklaring van de beoogde wijzigingen aan het personeelsbestand waarbij onder meer de beleidsvisie of de opties van het bestuur op herkenbare wijze worden verwoord; in geval de beoogde wijziging een gevolg is van een decretales of reglementaire verplichting of erkenningsvoorwaarde volstaat de vermelding van deze verplichting als motivering;

b) de functiebeschrijvingen, die de functies onderbrengen in een welbepaald niveau en op een bepaalde plaats binnen de organisatie en die een nauwkeurige weergave bevatten van de taakinhoud en het profiel van een functie;

c) de prestatiegegevens in de vorm van kwantitatieve en beschrijvende informatie die betekenisvol is voor de personeelsbehoefte en die betrekking heeft op het dienstverleningspakket en het niveau van de dienstverlening, het kwaliteitsniveau van de dienstverlening, de organisatieopvatting bij de dienstverlening en het taakvolume;

2° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder algemeen organogram, of, als de omvang van de organisatie dat noodzakelijk maakt, zonder deelorganogrammen per departement, afdeling en/of dienst;

3° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder dat de financiële haalbaarheid wordt aangetoond op basis van een nauwkeurige berekening van de maximale financiële gevolgen van de beslissing en van de wijze waarop het evenwicht van het budget, bedoeld in artikel 88, § 2, en van het meerjarenplan, bedoeld in artikel 88, § 1, behouden kan blijven;

4° als een dergelijk besluit personeelsfuncties bevat die de sectorale akkoorden schenden die in de bevoegde onderhandelingscomités werden gesloten.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse regering, als de redenen die aanleiding geven tot een vernietiging beperkt zijn tot een of meer welbepaalde functies, de vernietiging beperken tot één of meer artikelen of onderdelen van het voorliggende besluit, op voorwaarde dat het niet-vernietigde deel van het voorliggende besluit nog op verantwoorde en samenhangende wijze kan worden uitgevoerd.

§ 5. De Vlaamse regering neemt haar vernietigingsbesluit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande op de dag nadat ze het besluit tot rechtvaardiging of aanpassing van het geschorste besluit ontvangen heeft en verstuurt dit vernietigingsbesluit naar het bevoegde orgaan van het centrum uiterlijk op de laatste dag van die termijn. Ze stuurt dezelfde dag een afschrift van haar besluit ter kennisgeving aan de gouverneur.

Als de Vlaamse regering de termijn voor vernietiging laat verstrijken, is de schorsing ambtshalve opgeheven en kan het betreffende besluit van het centrum niet meer vernietigd worden.

§ 6. Bij een rechtstreekse vernietiging in de in § 4, genoemde gevallen, neemt de Vlaamse regering haar besluit binnen de termijn, vastgesteld in artikel 112bis, § 3 en § 4.

Ze verstuurt het vernietigingsbesluit naar het bevoegde orgaan van het centrum uiterlijk de laatste dag van die termijn. Ze stuurt dezelfde dag een afschrift van haar besluit ter kennisgeving aan de gouverneur.»

Art. 4. Artikel 56, § 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992, wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. Voor tijdelijke bedieningen en in geval van een ramp kan de raad voor maatschappelijk welzijn, indien nodig, personeel aanwerven buiten de personeelsformatie. In geval van een ramp kan tevens afgeweken worden van de vastgestelde aanwervingsvoorwaarden, voorzover dat noodzakelijk is om dringende en onvoorziene taken te vervullen. ».

Art. 5. Artikel 93ter van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt :

« Artikel 93ter. De besluiten waarbij de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt door een spreiding van die lasten over een langere periode, worden genomen door de raad voor maatschappelijk welzijn. »

Art. 6. In artikel 111 van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd door het decreet van 18 mei 1999, wordt § 2, vervangen door wat volgt :

« § 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 moet binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen, een eensluidend verklaard afschrift naar de gouverneur en naar het college van burgemeester en schepenen worden verstuurd van :

1° de besluiten betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddenschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het personeel;

2° de besluiten waardoor de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt;

3° de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie.

Binnen dezelfde termijn van twintig dagen wordt van de besluiten, bedoeld in 1° en 3°, eveneens een afschrift naar de Vlaamse regering verstuurd. »

Art. 7. In artikel 112bis van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het tweede lid van § 1, wordt vervangen door wat volgt :

« Deze termijn wordt geschorst door de verzending van een ter post aangetekende brief waarbij de toezichthoudende overheid het dossier betreffende een bepaald besluit bij het bevoegde orgaan van het centrum opvraagt of supplementaire inlichtingen inwint. De ontvangst van het dossier of van de supplementaire inlichtingen of de verzending van de ter post aangetekende ingediende klacht aan de toezichthoudende overheid geldt als stuiting. »;

2° in de paragrafen 2, 3 en 4 worden de woorden « het provinciaal gouvernement » telkens vervangen door de woorden « de provinciegouverneur ».

Art. 8. In dezelfde wet wordt een artikel 112ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Artikel 112ter. Ingeval een klacht wordt ingediend tegen een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, brengt de toezichthoudende overheid bij wie de klacht is ingediend, de indiener van de klacht regelmatig op de hoogte van de behandeling van de klacht.

De toezichthoudende overheid brengt de indiener van de klacht via een gewone brief op de hoogte van :

1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze toegekomen is;

2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan het bevoegd orgaan van het centrum om het besluit of de inlichtingen, bedoeld in artikel 112bis, § 1, te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;

3° de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van het centrum waartegen de klacht was ingediend niet te schorsen of te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van het besluit of na het verstrijken van de beslissingstermijn bedoeld in artikel 112bis;

4° het gemotiveerde besluit van de toezichthoudende overheid waarbij het bestreden besluit van het centrum wordt geschorst of vernietigd, binnen tien dagen na het nemen van het besluit;

5° de stand van het dossier als de behandeling van de klacht verschillende weken of maanden in beslag neemt; in dat geval informeert de toezichthoudende overheid de indiener van een klacht minstens om de drie maanden over de stand van zaken. Zodra de toezichthoudende overheid het onderzoek heeft afgerond, stuurt ze haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht en geeft ze er ook kennis van aan het betrokken centrum.

De bepalingen van dit artikel zijn zowel van toepassing op de besluiten waarvan met toepassing van artikel 111, § 2, van deze wet geen afschrift naar de provinciegouverneur gestuurd moet worden, als op de besluiten waarvan wel een afschrift naar de provinciegouverneur gestuurd moet worden.»

Art. 9. In artikel 126, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 430 van 5 augustus 1986 en gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998, worden de woorden « de artikelen 111, 112, 112bis en 113 » vervangen door de woorden « de artikelen 111, § 1, 111, § 2, 1°, 111, § 3, en 112 tot en met 113 ».

Art. 10. De besluiten die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn genomen worden vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de toezichtregelen die op dat tijdstip van kracht waren.

Kondigen dit decreet af, bevelen dat het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Brussel, 7 mei 2004.

De minister-president van de Vlaamse regering,

B. SOMERS

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur,
Jeugd en Ambtenarenzaken,

P. VAN GREMBERGEN

Nota

(1) *Zitting 2003-2004.*

Stukken. — Voorstel van decreet : 2075 - Nr. 1. — Amendementen : 2075 - Nrs. 2 en 3. — Verslag : 2075 - Nr. 4. — Amendement : 2075 - Nr. 5. — Tekst aangenomen door de plenaire vergadering : 2075 - Nr. 6.

Handelingen. — Bespreking en aanneming. Middagvergadering van 28 april 2004 en vergadering van 29 april 2004.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[C – 2004/36208]

14 JULI 2004. — Omzendbrief BA-2004/2 betreffende het administratief toezicht op de Openbare Centra voor maatschappelijk welzijn. — Wijzigingen aan de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor maatschappelijk welzijn door het decreet van 7 mei 2004

Aan Mevrouw de gouverneur;

Aan de heren gouverneurs;

Ter kennisgeving aan :

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

De colleges van burgemeester en schepenen

Inleiding

Bij decreet van 7 mei 2004 heeft het Vlaamse Parlement een aantal belangrijke wijzigingen aangebracht aan de regeling inzake het administratief toezicht op de OCMW's van het Vlaamse gewest, zoals die opgenomen is in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze aanpassingen sluiten zoveel mogelijk aan op de wijzigingen die de decreetgever bij decreet van 15 juli 2002 reeds doorvoerde in de toezichtregeling op de gemeenten. De Vlaamse regering streeft in haar beleid naar een maximale afstemming van de bestuurlijke regelgeving die van toepassing is op de gemeenten en de OCMW's om zo bij te dragen tot een doorzichtiger en homogener beleid ten aanzien van de verschillende lokale besturen.

A. Verdere vereenvoudiging van het toezicht

In navolging van het decreet van 15 juli 2002 heeft het decreet van 7 mei 2004, ook voor de OCMW's, het administratief toezicht vereenvoudigd door :

1. de opheffing van het goedkeuringstoezicht op de personeelsformaties
2. de opheffing van het goedkeuringstoezicht op de schuldherschikkingen

Met deze wijzigingen benadert de Vlaamse overheid de OCMW's als 'volwaardige partners' met een eigen bestuursverantwoordelijkheid en beslissingsautonomie. De deregulering van de administratieve procedures beklemtoont die autonomie. Toch blijft toezicht altijd nodig. Lokale overheden moeten vanzelfsprekend de wet naleven, handelen overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur en rekening houden met de belangen van de ruimere gemeenschap waartoe zij behoren.

Voor de besluiten inzake personeelsformaties en schuldherschikkingen is voortaan de procedure van het algemeen toezicht van toepassing. Het is de lichtste vorm van toezicht, die inhoudt dat de getroffen besluiten onmiddellijk uitvoerbaar zijn, maar wel vatbaar blijven voor schorsing en/of vernietiging binnen de in het decreet bepaalde termijnen.

Met het algemeen toezicht stapt de Vlaamse overheid af van de vroegere toezichtprocedure waardoor de beslissingen slechts uitvoerbaar waren na een formele goedkeuring van de hogere overheid. Het algemeen toezicht is een facultatief toezicht dat in de praktijk in hoofdzaak wordt uitgeoefend op basis van eventuele klachten ingediend door raadsleden of burgers.

Voor de OCMW-raadsbesluiten over de personeelsformaties bepaalt het decreet daarnaast ook uitdrukkelijk de concrete omstandigheden waarin de toezichthoudende overheid daadwerkelijk tot schorsing of vernietiging zal overgaan. Die krijtlijnen zijn dus vooraf voor de OCMW's bekend.

1. De nieuwe toezichtregeling op de personeelsformaties

1.1. Algemeen toezicht

Zoals reeds gesteld, heeft het decreet van 7 mei 2004 het tot nu toe geldende goedkeuringstoezicht vervangen door het algemeen toezicht. Dit betekent dat de gouverneur een wijziging van de personeelsformatie in eerste aanleg kan schorsen, en dat de Vlaamse regering kan vernietigen in tweede aanleg, bij een handhaving na schorsing. De Vlaamse regering kan eventueel ook rechtstreeks tot vernietiging overgaan.

Bij de uitoefening van zijn toezichtbevoegdheid treedt de gouverneur op als commissaris van de Vlaamse regering. Hij neemt een schorsingsmaatregel in de gevallen die bij het decreet van 7 mei 2004 werden ingeschreven in het nieuwe artikel 42bis van de organieke OCMW-wet of als de formatie betrekkingen bevat die strijdig zijn met de wet.

Na een eventuele schorsing kan de OCMW-raad het besluit heroverwegen en gemotiveerd rechtvaardigen of aanpassen, waarna de Vlaamse regering zo nodig kan overgaan tot vernietiging.

In tegenstelling tot de regeling die door het decreet van 15 juli 2002 voor de gemeenten is voorzien, werd er voor de OCMW's geen volledig gelijke procedure ingesteld voor zowel de formatie van het statutair personeel als voor het inzetten van contractuelen.

Vanzelfsprekend is uitsluitend de OCMW-raad, en niet bijvoorbeeld het Vast Bureau, bevoegd om de formatie van het statutair personeel of de aantallen contractuelen vast te stellen. Zo een raadsbesluit is noodzakelijk om gelijk welke aanstelling mogelijk te maken.

Om de OCMW's een zo groot mogelijke rechtszekerheid te geven inzake de uitoefening van het toezicht, zijn voortaan de vier welomschreven omstandigheden waarin de gouverneur tot schorsing zal overgaan van besluiten tot wijziging van de personeelsformatie expliciet vermeld in de OCMW-wet. Dit draagt uiteraard ook bij tot een gelijke behandeling van alle OCMW's.

Zoals voor de gemeenten, werd nu ook voor de OCMW's, een duidelijke omschrijving gegeven van wat onder een 'personeelsformatie' moet verstaan worden. Artikel 42 van de OCMW-wet stelt nu dat daaronder te verstaan is : 'de opsomming van de graden en de vaststelling van het aantal voltijdse en deeltijdse betrekkingen per graad'.

1.2. Doorzendingsplicht van de besluiten

Het decreet van 7 mei 2004 heeft in artikel 111, § 2 van de OCMW-wet de verplichting ingeschreven voor de OCMW's om van hun raadsbesluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie een eensluidend verklaard afschrift te sturen zowel naar het college van burgemeester en schepenen als naar de gouverneur en naar de Vlaamse regering, samen met het volledige dossier. De toezending gebeurt binnen een termijn van twintig dagen nadat de besluiten zijn genomen.

Deze bepaling heeft tot gevolg dat een loutere vermelding van het besluit op de overzichtslijst van de getroffen raadsbesluiten geen enkele termijn doet lopen inzake een mogelijk optreden van de toezichthoudende overheid.

In dit verband wordt er wel op gewezen dat artikel 111, § 3 niet werd gewijzigd. De gemeente (in casu het college van burgemeester en schepenen) beschikt dus over de mogelijkheid om beroep aan te tekenen. Het inkomen van dergelijk beroep bij de provinciegouverneur opent wel een termijn, zoals bepaald in artikel 112bis §4 van de organieke OCMW-wet.

1.3. Schorsings- en vernietigingsgronden

Het is de verantwoordelijkheid van de OCMW-raden zelf om te beslissen over de personeelsformatie. Dit betekent dat de Vlaamse overheid zich, bij de beoordeling van de besluiten die de OCMW-raden daarover treffen, niet zal inlaten met de prioriteiten die de lokale overheid wenst te stellen.

Behoudens wettelijke bepalingen zijn uitsluitend de OCMW-raden zelf bevoegd om te oordelen op welk kwalificatieniveau zij de functies willen invullen met het oog op een doelmatige dienstverlening. De Vlaamse overheid velt geen inhoudelijk oordeel over de opportuniteit van een bepaalde personeelsbehoefte of over het organogram van de OCMW-organisatie. Zij laat zich niet in met de samenstelling van de formatie. Maar vanzelfsprekend moeten de functiebeschrijvingen en de wervingsvereisten wel overeenstemmen met het kwalificatieniveau dat de OCMW-raad heeft vastgesteld in de personeelsformatie. In dat verband verwijs ik naar de sectorale akkoorden die inzake het personeel in de bevoegde onderhandelingscomités zijn gesloten.

Ik wens wel in het bijzonder de aandacht te vestigen op artikel 26bis § 1 van de OCMW-wet waarbij het overleg tussen het OCMW en de gemeente verplicht is gesteld voor het meerjarenplan, de budgetten en de budgetwijzigingen in zoverre zij de gemeentelijke bijdrage verhogen of verminderen en het vaststellen of wijzigen van de personeelsformatie. Dit overleg geldt ook voor de oprichting van nieuwe diensten of instellingen en de uitbreiding van bestaande diensten die wel eens vaker een uitbreiding van de personeelsformatie met zich brengen.

De decreetgever heeft in de toelichting bij het decreet benadrukt dat OCMW-raden, in het kader van de motiveringsplicht, zorgvuldig tot een beslissing moeten komen. Zij moeten aantonen dat er wel degelijk personeelsbehoeften zijn die resulteren in een personeelsformatie. Dat is een regel van behoorlijk bestuur die in elk lokaal bestuur gevolgd moet worden.

Ten gevolge van het decreet van 7 mei 2004 bevat de organieke OCMW-wet voortaan vier gevallen waarin de gouverneur ertoe gehouden is de uitvoering van de besluiten met betrekking tot de personeelsformatie te schorsen :

- wanneer het OCMW een dossier indient zonder een goed onderbouwde verantwoording van de personeelsbehoeften;
- wanneer het dossier geen organogram bevat;
- wanneer de financiële haalbaarheid van de personeelsinzet niet is aangetoond;
- wanneer het voorgelegde besluit personeelsfuncties bevat die een schending inhouden van de sectorale akkoorden.

Indien de redenen die aanleiding geven tot schorsing of vernietiging zich strikt beperken tot één of meer welbepaalde functies, dan kan de gouverneur de schorsing beperken tot één of meer artikelen of onderdelen van het voorgelegde besluit, op voorwaarde dat de rest van het besluit nog op een samenhangende wijze kan worden uitgevoerd.

De bevoegdheid tot schorsing doet geen afbreuk aan de mogelijkheid waarover de regering beschikt om besluiten rechtstreeks te vernietigen.

De termijn binnen dewelke de toezichthoudende overheid optreedt is vijftig dagen, te rekenen vanaf de dag na het inkomen van de besluiten bij de gouverneur, of, ingeval van een beroep ingediend door het college van burgemeester en schepenen op basis van artikel 111, § 3 van de OCMW-wet, vijftig dagen na het inkomen van dit collegeberoep bij de gouverneur ».

Toelichting bij de schorsingsgronden

a) Het personeelsbehoeftenplan en het organogram

Wanneer het OCMW een dossier indient inzake een personeelsformatie of een wijziging daarvan, moet de OCMW-raad zijn besluit baseren op een goed onderbouwde vaststelling van de personeelsbehoeften. Het organogram geeft inzicht in de structuur van de organisatie van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. In functie van de omvang van het bestuur bevat het organogram departementen, afdelingen, diensten.

Gelet op de belangrijke impact van het personeel op de kwaliteit van de dienstverlening en de efficiëntie van de OCMW-organisatie is een goede motivering voor de OCMW-raden zelf een regel van behoorlijk bestuur.

Krachtens de wet omvat de personeelsbehoeftenstudie :

- de motivering van de wijziging van het personeelsbestand, gefundeerd op de beleidsvisie van het bestuur. Wanneer de beoogde wijziging louter het gevolg is van een decretale of reglementaire verplichting of erkenningsvoorwaarde volstaat de vermelding van deze verplichting als motivering;
- de functiebeschrijvingen die de functies onderbrengen in een bepaald niveau en die een weergave bevatten van de taakhoud en het profiel;
- prestatiegegevens ter onderbouwing van de personeelsbehoefte.

b) De motivering van de financiële haalbaarheid

De OCMW-raden moeten aan deze motivering meer dan gewone aandacht besteden. De personeelskosten zijn de belangrijkste uitgavenfactor voor de OCMW's. De raden moeten beslissen met volle kennis van de financiële gevolgen, niet alleen voor het lopende jaar, maar evenzeer voor de verdere toekomst. De OCMW-bestuurders moeten bijgevolg weloverwogen de behoeften beoordelen en vervolgens zorgvuldig de personeelsaantallen en de functievereisten vaststellen die nodig zijn om een verantwoorde dienstverlening mogelijk te maken tegen een aanvaardbare kost en binnen de financiële mogelijkheden waarover het OCMW beschikt. Indien de invulling van de personeelsformatie voor gevolg heeft dat er bijkomende kosten zullen ontstaan, dan moet het OCMW aantonen dat die bijkomende kosten kunnen worden gedragen.

Vier situaties kunnen zich voordoen, nl. :

1. er zijn bijkomende opbrengsten waardoor de gemeentelijke bijdrage voor de werking en de aflossingen niet gewijzigd zal worden;
2. andere kosten dalen waardoor de gemeentelijke bijdrage voor de werking en de aflossingen niet gewijzigd zal worden;
3. een combinatie van mogelijkheid één en twee en
4. de eventuele bijkomende opbrengsten en de daling van andere kosten zijn onvoldoende om het afgesproken bedrag van de gemeentelijke bijdrage voor de werking en de aflossingen niet te moeten verhogen.

In het eerste en het derde geval kunnen de bijkomende opbrengsten onder andere gegenereerd worden door bijkomende dienstenprestaties tegen vergoeding van de begunstigde, een bijkomende subsidie, een hoger rendement voor bepaalde beleggingen enz. In het tweede en derde geval kunnen andere kosten onder meer vervallen of verminderen door een efficiëntere wijze van werken, door het wegvallen van uitbestedingskosten van een dienst, of door het wegvallen van intrestlasten.

In geval één tot drie kan het OCMW dus zonder tussenkomst van een derde aantonen dat de wijziging van de personeelsformatie financieel haalbaar is. In dat geval wijzigt immers het ingeschatte bedrag van de gemeentelijke bijdrage niet en zal het budget blijven passen binnen het meerjarenplan.

Een daling van de personeelskosten betekent geenszins dat er niet moet aangetoond worden dat de wijziging in de personeelsformatie door het OCMW financieel kan worden gedragen. Deze daling kan immers het gevolg zijn van een geplande uitbesteding van bepaalde activiteiten waardoor andere kosten toenemen. Ook hier kan de situatie zich voordoen dat de gemeentelijke bijdrage in de werking en de aflossingen zal toenemen waardoor zij niet meer zal passen in het meerjarenplan.

Indien de gemeentelijke bijdrage in de werking en de aflossing stijgt is de tussenkomst van de gemeenteraad noodzakelijk; een consensus in het overlegcomité bedoeld in artikel 26, § 2 van de OCMW-wet is dus onvoldoende. Het is immers de gemeenteraad die, ingevolge artikel 88, § 1, laatste lid, van de OCMW-wet, het meerjarenplan van het OCMW moet goedkeuren. Dat komt erop neer dat de eindbeslissing van het bedrag van de gemeentelijke bijdrage toevertrouwd is aan de gemeenteraad.

Indien er geen meerjarenplan is, zal steeds de tussenkomst van de gemeenteraad noodzakelijk zijn. De financiële haalbaarheid moet immers vanuit een meerjarig perspectief worden bekeken. Het akkoord van de gemeente om de bijkomende dotatie aan het OCMW te dragen kan blijken uit ofwel een aangepast meerjarenplan dat goedgekeurd werd door de gemeenteraad of een beslissing van de gemeenteraad waaruit blijkt dat hij bereid is de noodzakelijk bijkomende dotatie aan het OCMW toe te kennen.

De motivering van die haalbaarheid gebeurt dus aan de hand van een nauwkeurige berekening van de financiële weerslag van de beslissing en via het aangeven van de wijze waarop het bestuur die kan uitvoeren binnen de gemeentelijke dotatie. De raad kan daarbij desgevallend besluiten tot een fasering in de tijd. In dat geval moet de raadsbeslissing het concrete tijdspad aangeven waarin het bestuur kan overgaan tot de effectieve werving van de functies. Het raadsbesluit vermeldt de functies die gedurende de opeenvolgende jaren ingevuld worden en verdeelt dan de financiële weerslag over die budgetjaren.

De besturen moeten telkens de maximale financiële gevolgen berekenen. De haalbaarheid wordt aangetoond door middel van een financiële nota. Vanzelfsprekend is die nota in de eerste plaats voor de OCMW-raad zelf noodzakelijk om met kennis van zaken tot besluitvorming te kunnen komen. Zij kan dus niet achteraf worden toegevoegd aan het dossier dat naar de toezichthoudende overheid wordt gezonden! De eventuele aanvaarding door de gemeenteraad van de gewijzigde dotatie kan evenwel na de beslissing van de OCMW-raad gebeuren, doch de beslissing dient te worden genomen vóór het versturen van het dossier naar de toezichthoudende overheid. De gemeenteraadsbeslissing vormt dan een stuk van het dossier.

De berekening van de financiële gevolgen zal onder meer gebeuren aan de hand van de volgende 4 gegevens (alle berekeningen moeten gebeuren rekening houdend met de stand van de index op het ogenblik van de beslissing) :

Elementen van de kostprijsberekening :	Bedrag
1. de kostprijs van de totale huidige personeelsbezetting (op basis van de laatst vastgestelde rekening, verhoogd met de kostprijs van de nadien in dienst getreden personeelsleden en verminderd met de kostprijs van de personeelsleden die sedertdien niet meer in dienst zijn)	
2. de kostprijs van de openstaande betrekkingen, rekening houdend met het gehanteerde tijdspad (betrekkingen die niet meer nodig worden geacht dienen te worden geschrapt)	
3. de kostprijs van de nieuwe functies (het gemiddelde van de nultrap van de eerste schaal en van de eindtrap van de laatste schaal van de functionele loopbaan met inbegrip van de bijkomende werkingskosten)	
Totaal (1+2+3) :	
Meerkost (2+3) :	

Het is nodig om bij elke wijziging van de personeelsformatie deze totale kostprijs te herberekenen en te actualiseren.

Bij de berekening van de kostprijs worden ook de bijkomende werkingskosten (informatica, meubilair, huisvesting, enz) verrekend, die het gevolg zijn van een toegenomen personeelsbestand.

Voor gesubsidieerde betrekkingen worden in de financiële nota de opbrengsten in mindering gebracht. Er moet wel duidelijk worden vermeld wat de duur van de toegestane subsidies zal zijn, en welk percentage van de totale kostprijs de subsidies vertegenwoordigen.

Ik beveel de besturen aan om van dit kostprijsdocument een dynamisch beleidsinstrument te maken dat permanent wordt geactualiseerd, zodat het ook gebruiksklaar is voor het opstellen van het budget. De informatie is van grote waarde voor de lokale besluitvorming.

Dit kostprijsdocument moet uiteraard door het OCMW zelf worden opgesteld, en vormt een belangrijk onderdeel van het dossier dat wordt voorgelegd op het Overlegcomité Gemeente-OCMW.

De personeelsformatiewijziging zelf is nadien een volgakte van het door de gemeenteraad goedgekeurd meerjarenplan en het jaarbudget of de budgetwijziging die nodig was. Het OCMW kan immers geen formatiebesluit nemen zonder eerst de goedkeuring van de gemeenteraad te hebben bekomen of zonder de bijkomende uitgave reeds eerder te hebben voorzien. In het geval van een OCMW wordt het eerste lijnstoezicht in feite uitgeoefend door de gemeenteraad.

c) Het respect voor de gesloten sectorale akkoorden

Krachtens het decreet van 7 mei 2004 mag de personeelsformatie geen functies bevatten die een schending inhouden van de sectorale akkoorden voor het OCMW-personeel. De sectorale akkoorden komen tot stand in het bevoegde onderhandelingscomité C1 na overleg, waaraan zowel de vertegenwoordigers van het personeel als van de lokale werkgevers via hun verenigingen deelnemen.

Op dit ogenblik bevatten deze sectorale akkoorden onder meer bepalingen in verband met de indeling in niveaus, basisgraden en bevorderingsgraden per niveau. Daarnaast zijn specifieke regels bepaald in verband met sommige functies (leidinggevende functies, expertfuncties, staffuncties), of bepalingen die het samenvoegen van functionele loopbanen in functies met uitgebreide doorloopschalen niet toelaten.

1.4. Procedure bij eventuele schorsing

Het nieuw artikel 42bis van de OCMW-wet bepaalt dat, wanneer de gouverneur een besluit omtrent de wijziging van de personeelsformatie schorst, de OCMW-raad zich opnieuw beraadt. De raad heeft ter zake drie mogelijkheden :

- hij kan het geschorste besluit intrekken en de gouverneur daarvan kennis geven;
- de raad kan het besluit gemotiveerd rechtvaardigen;
- hij kan het geschorste besluit aanpassen.

Voor een gemotiveerde rechtvaardiging of een aanpassing van het geschorste besluit beschikt de OCMW-raad, op straffe van nietigheid van het geschorste besluit, over een termijn van honderd dagen vanaf de verzending van het schorsingsbesluit. Binnen die termijn moet de rechtvaardiging of de aanpassing naar de Vlaamse regering verstuurd zijn. De gouverneur ontvangt er een afschrift van.

Nieuw is de expliciet bepaalde mogelijkheid voor de OCMW-raden om, na schorsing, het besluit aan te passen. Zo'n besluit, genomen na een schorsing, valt niet opnieuw onder de schorsingsbevoegdheid van de gouverneur.

Een nieuw besluit genomen na intrekking van het geschorste besluit valt echter wel terug onder de schorsingsbevoegdheid van de gouverneur.

De Vlaamse regering neemt de definitieve beslissing. Zij beschikt over een termijn van vijftig dagen, ingaand de dag na het inkomen van het besluit tot rechtvaardiging of aanpassing van het geschorste besluit, om eventueel over te gaan tot vernietiging. Na het verstrijken van die termijn, en zonder besluit van de Vlaamse regering, is de schorsing ambtshalve opgeheven.

2. De nieuwe toezichtregeling op de schuldherschikkingen

Schuldherschikkingen zijn verrichtingen waardoor de lasten van in het verleden opgenomen leningen derwijze worden herschikt dat de lasten van het in het verleden gevoerde beleid naar de toekomst worden verschoven. Die lasten worden dus gespreid over een langere periode dan de oorspronkelijk voorziene termijn.

In artikel 93ter van de organieke OCMW-wet werd het goedkeuringstoezicht op besluiten van de OCMW-raad tot schuldherschikking geschrapt door het decreet van 7 mei 2004. Deze besluiten vallen nu onder de procedure van het algemeen toezicht en meer specifiek onder de regeling van artikel 111 waardoor de OCMW's verplicht zijn een eensluidend verklaard afschrift van deze besluiten, binnen twintig dagen na het treffen ervan, toe te sturen naar de gouverneur en naar het college van burgemeester en schepenen.

Uitsluitend de OCMW-raden zijn bevoegd deze besluiten te nemen. Zij kunnen enkel verantwoord worden onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de OCMW-raad tegelijkertijd alle nodige maatregelen neemt om de toekomstige ontwikkeling van de financiën veilig te stellen. Zij hangen dus samen met het globaal financieel beleid en zijn een onderdeel van een algemeen saneringsplan dat minutieus door het OCMW wordt opgevolgd.

Ook hier heeft de decreetgever voor het college van burgemeester en schepenen een beroepsmogelijkheid voorzien bij de gouverneur (artikel 112, § 3 van de OCMW-wet)

3. Enkele bijkomende aandachtspunten

Het decreet van 7 mei 2004 heeft naast de nieuwe toezichtregelingen voor de personeelsformaties en de schuldherschikkingen, ook nog enkele bijkomende wijzigingen aangebracht, die zich voornamelijk ook situeren binnen de sfeer van het personeel.

Het gaat om :

a) Het toezicht op de inzet van contractueel personeel

Wat de eventuele inzet van contractueel personeel betreft, werd het bestaande artikel 55 van de organieke OCMW-wet niet gewijzigd. Pro memorie herinner ik er aan dat dit artikel de mogelijkheid voorziet om bepaalde categorieën personeel (maatschappelijk werkers, verplegend personeel, hulp personeel en meesters-, vak- en dienstpersoneel) eventueel ook bij arbeidsovereenkomst in dienst te nemen. Het betreft hier echter betrekkingen binnen de personeelsformatie. Het instellen van deze betrekkingen gebeurt dus in de personeelsformatie en valt dus ook onder de hierboven beschreven nieuwe toezichtregeling.

Artikel 56, § 2 van de OCMW-wet werd wel gewijzigd. Niet alleen in geval van ramp, maar nu ook voor tijdelijke betrekkingen kan de raad van het OCMW indien nodig personeel aanwerven buiten de personeelsformatie. Alleen in geval van ramp kan bovendien afgeweken worden van de bestaande reglementaire aanwervingsvoorwaarden en voor zover kan worden aangetoond dat dit noodzakelijk is om dringende en onvoorziene taken te vervullen.

Voor een verduidelijking omtrent het begrip tijdelijke betrekkingen verwijs ik naar de sectorale akkoorden voor de lokale sector. De geldende sectorale akkoorden omschrijven drie gevallen waarin contractuele tijdelijke tewerkstelling mogelijk is :

- als het gaat om taken van bepaalde duur : het kan dan niet gaan om leidende functies;
- als het gaat om welbepaalde opdrachten of projecten waarvoor binnen de statutaire personeelsformatie geen personeel aanwezig is;
- als het gaat om de tijdelijke vervanging van andere personeelsleden.

De besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie moeten verplicht naar de toezichthoudende overheid worden gezonden. Dit betreft dus ook de betrekkingen in de personeelsformatie die op basis van artikel 55 van de organieke OCMW-wet nadien contractueel zullen worden ingevuld.

De raadsbesluiten omtrent tijdelijke betrekkingen, op basis van artikel 56 van de organieke OCMW-wet, moeten niet spontaan en verplicht worden ingezonden, maar moeten uiteraard wel worden opgenomen op de verplicht in te zenden lijst met alle raadsbesluiten. Ik wijs er ook op dat uitsluitend de raad zelf bevoegd is.

b) De personeelsformatie van de OCMW-ziekenhuizen

Voor een ziekenhuis dat rechtstreeks afhangt van het OCMW bepaalt de organieke wet voortaan uitdrukkelijk dat het beheerscomité van het ziekenhuis een afzonderlijke personeelsformatie opstelt, en niet de raad van het OCMW.

c) Het toezicht op de ziekenhuisverenigingen (Hoofdstuk XII)

De OCMW-verenigingen opgericht op basis van hoofdstuk XII van de organieke OCMW-wet zijn in principe onderworpen aan dezelfde controle en hetzelfde administratief toezicht als de OCMW's. Voor de ziekenhuizen die afhangen van dergelijke vereniging wordt het administratief toezicht beperkt. Zo is er voor deze ziekenhuizen geen verplichte spontane inzending voorzien voor hun besluiten omtrent schuldherschikkingen en ook niet voor hun besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie.

d) Doorzendingsplicht naar de Vlaamse regering van besluiten betreffende de rechtspositieregeling van het personeel

Artikel 111 laatste alinea van de OCMW-wet bepaalt voortaan dat de OCMW's een afschrift van alle besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie naar de Vlaamse regering moeten sturen, en ook een afschrift van de besluiten betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddenschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het personeel.

B. Nieuwe procedure inzake klachtenmanagement

1. Klachtenbehandeling als hefboom voor verbetering van de dienstverlening

De verbetering van de eigen bestuurskwaliteit vraagt een permanente aandacht van de overheid. Ook de OCMW's moeten doelbewust verder werken aan de kwaliteit van hun dienstverlening. Naast het verstrekken van goede informatie en toelichting, maakt ook het klantvriendelijk behandelen van eventuele klachten deel uit van die dienstverlening. Klachten moeten voor elk bestuur een aanleiding zijn om de eigen werking opnieuw te evalueren en, zo nodig, maatregelen te nemen voor een verdere verbetering.

Een kwaliteitsvol klachtenmanagement maakt deel uit van elke goede bestuursorganisatie. Raadsleden en burgers mogen verwachten dat bezwaren die zij formuleren correct onderzocht worden binnen een redelijke termijn en dat zij correct op de hoogte gehouden worden van het verloop van het onderzoek.

Naast het bestuur zelf ontvangt ook de toezichthoudende overheid regelmatig klachten, vragen of bezwaren in verband met de werking of de besluitvorming van de OCMW's. Dat is des te meer het geval in het concept van een algemeen toezicht dat in de praktijk vaak in werking wordt gesteld ten gevolge van klachten en bezwaren bij de toezienende overheid.

De OCMW-wet van 8 juli 1976 bevatte geen procedure inzake klachtenbehandeling, noch een verplichting voor de toezichthoudende overheid om indieners van klachten met betrekking tot de OCMW's op de hoogte te houden. Wel kwam de omzendbrief BA-1999/10 van 10 november 1999 betreffende de behandeling van vragen, klachten en bezwaren daar reeds ten dele aan tegemoet. Het decreet van 7 mei 2004 verankert deze procedure nu in de OCMW-wet, meer bepaald in het nieuw artikel 112ter.

2. Procedure

Dit nieuw artikel 112*ter* van de OCMW-wet voorziet in de volgende minimale procedure die de toezichthoudende overheid in acht moet nemen ten opzichte van de indiener van een klacht :

- a) Ontvangstmelding van de klacht binnen de tien dagen na ontvangst;
- b) Het wijzigingsdecreet bepaalt dat de toezichthoudende overheid bij ontvangst van een klacht steeds het besluit of het dossier opvraagt. Deze opvraging schorst de toezichttermijn. Als de toezichthoudende overheid het besluit of bijkomende inlichtingen opvraagt, dan brengt zij de klager daarvan binnen de tien dagen op de hoogte. Dit laatste kan evenwel aan de klager ook meegedeeld worden in de ontvangstmelding van de klacht;
- c) Mededeling van de motieven waarbij de toezichthoudende overheid beslist om niet op te treden tegen het bestreden besluit van het OCMW, binnen een termijn van tien dagen na het innemen van haar standpunt of na het verstrijken van de in het decreet vastgestelde toezichttermijn. De mededeling van deze motieven gebeurt bij brief;
- d) Toezending aan de klager van het besluit van de toezichthoudende overheid, waarmee het bestreden besluit van het OCMW wordt geschorst of vernietigd, binnen een termijn van tien dagen na het treffen van dit besluit;
- e) Regelmatig de stand van het dossier meedelen als de behandeling van de klacht meerdere weken of maanden in beslag neemt en dit minstens om de drie maanden.

3. Wijzigingen aan de toezichttermijnen ten gevolge van klachten

Ik vestig de bijzondere aandacht op een wijziging die het decreet van 7 mei 2004 aanbracht inzake de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om op te treden tegen besluiten van het OCMW, die opgenomen moeten worden op de overzichtslijst met daarin de beknopte omschrijving van de behandelde aangelegenheid. Tot nu toe verstreek ingevolge artikel 112*bis*, § 1 van de OCMW-wet de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikte, dertig dagen na de verzending van deze lijst naar de gouverneur. De termijn werd gestuit door het opvragen van het besluit of van de bijkomende inlichtingen bij het OCMW.

Ingevolge het decreet van 7 mei 2004 geldt thans een nieuwe regeling, die ingevoegd werd in artikel 112*bis*, § 1 van de OCMW-wet :

a) De toezichthoudende overheid moet in beginsel nog altijd binnen een termijn van dertig dagen de aangetekende brief verzenden om een dossier op te vragen betreffende een besluit dat op de lijst met raadsbesluiten voorkomt of om bijkomende inlichtingen op te vragen. Het decreet bepaalt dat de ontvangst van het dossier of van die inlichtingen de termijn stuit. Dit betekent dat de toezichthoudende overheid vanaf die ontvangst beschikt over een nieuwe termijn van dertig dagen om eventueel een toezichtmaatregel te nemen.

b) Daarnaast wordt er nog een bijkomende vorm van stuiting van termijn ingevoerd. Als een aangetekend ingediende klacht wordt verzonden binnen dertig dagen, te rekenen vanaf het verzenden van de lijst met de OCMW-raadsbesluiten, dan geldt de verzending van die klacht als stuiting van de termijn. De reden van deze regeling is dat de toezichthoudende overheid niet altijd meer in de mogelijkheid is om op het einde van de termijn, gebaseerd op de ontvangstdatum van de lijst met raadsbeslissingen, onmiddellijk het dossier op te vragen, waardoor de termijn soms ongewild verstreken is. De stuiting van de termijn op datum van de verzending van een aangetekende klacht, komt hieraan tegemoet.

Als iemand een klacht aangetekend naar de toeziende overheid verzendt binnen de termijn van dertig dagen vanaf het verzenden van de lijst, beschikt die overheid ten gevolge van de stuiting over een nieuwe periode van dertig dagen om het dossier op te vragen. De verzending van een verzoek waarbij de toezichthoudende overheid het dossier betreffende een besluit opvraagt of supplementaire inlichtingen inwint schorst de termijn. Vanaf de ontvangst van het dossier heeft de toezichthoudende overheid tot slot opnieuw dertig dagen om eventueel een toezichtmaatregel te nemen.

Slotbedenkingen

Aansluitend op de versoepeling van het administratief toezicht op de gemeenten en provincies werd met het decreet van 7 mei 2004 ook voor de OCMW's een belangrijke stap gezet naar een vereenvoudigde toezichtregeling. De Vlaamse regering streeft naar een maximale afstemming van de toezichtregelingen op alle lokale besturen. Dit moet ook leiden naar een grotere doorzichtigheid van het bestuur voor de burger. De invoering van de nieuwe klachtenprocedure draagt bij tot een opener relatie tussen burger en bestuur.

De verdere veralgemening van het algemeen toezicht heeft ook de gouverneurs meer dan ooit tot het eerste aanspreekpunt gemaakt van de OCMW's. Als commissarissen van de Vlaamse regering volgen zij bij het onderzoek van de besluiten de onderrichtingen van de Vlaamse regering. Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse overheid bij de uitoefening van het administratief toezicht een gelijke houding zal aannemen ten aanzien van alle OCMW's.

Mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden, zowel de centrale diensten te Brussel als haar provinciale afdelingen die de gouverneurs ondersteunen, staan ter beschikking voor verdere informatie en toelichting bij de toepassing van het decreet.

Ik verzoek u, Mevrouw de gouverneur, Mijnheer de gouverneur, de OCMW-besturen en de leden van de gemeenteraden kennis te geven van deze omzendbrief via vermelding in het Bestuursmemoriaal van de publicatiedatum van het decreet en deze omzendbrief in het *Belgisch Staatsblad*.

Ik bezorg deze omzendbrief ook rechtstreeks aan alle OCMW's en gemeentebesturen.

Deze omzendbrief kan ook geraadpleegd worden via het internet op het volgend adres :

<http://binnenland.vlaanderen.be/regelgeving/omzend.htm>

P. VAN GREMBERGEN

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken